

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput IV. Argumentum quintum ex !. Cor. 10. Sive manducatis, sive
bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

quo ipsi modo, exposuerat Hilarius in Psal. 1. aiens: *Omnia quaecumque facitis, in gloriam Dei facite, sive cum manducatis, sive cum bibitis, sive cum aliud agitis. Per hoc enim efficitur, ut sine intermissione oremus.* Ab ipso proinde discere potuit Augustinus, quod in Psal. 37. ait: *Ipsium desiderium, tua oratio est, & si continuum desiderium, continua oratio... Si non vis intermittere orare, noli intermittere desiderare, continuum desiderium, continua vox tua est. Tacebis, si amare destiteris. Frigus charitatis, silentium cordis: flagrantia charitatis, clamor cordis. Si semper manet charitas, semper clamas.*

CAPUT IV.

Argumentum quintum ex 1. Cor. 10. Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.

11 **H**Æc verba plana sunt, perspicua sunt, univertalia sunt. Omnes actus comprehendunt. Nullum omnino excipiunt, ut patet tum ex *ly sive aliud quid facitis*; tum ex *ly omnia*; tum denique ex eo quod si procedant in minimis, esu, potu, &c. multo magis in maximis, & mediis. Omnes igitur actus humanos & deliberatos jubet Apostolus in gloriam Dei fieri. Juber (inquam) illa quippe verba ipsius præceptum continere, nedum consilium, communis est traditio Sanctorum, ut videbitur cap. 8. & seqq.

12 Et probatur 1°. quia Apostolus utitur verbo imperativo, *facite*, quod, dum materia patitur, & locutionis circumstantiæ non obstant, obviè, litteraliter & connaturaliter significat imperium seu præceptum.

13 2°. Dum Apostolus solum vult designare consilium, non utitur verbo imperativo, nisi varia addendo, quibus significat se nonnisi consilium dare: ut videre est ibid. c. 7. dum agit de cœlibatu, *noli quærere uxorem*, per ea quæ addit, significat cœlibatum à se consuli, non præcipi: *Præceptum non habeo, consilium do. Non peccat, si nubat. Si acceperis uxorem, non peccasti*, &c. In præsentì verò textu, *sive manducatis, sive bibitis*, &c. omnia se habent opposito modo. Nihil enim adjicit in contextu, quod verbum imperativum *facite* (quod naturaliter significat imperium) trahat ad significandum consilium.

14 3°. Imò ea adjicit antecedenter, quibus firmatur significatio imperii. Siquidem in contextu immediatè antecedente, prohibet cum infirmorum fratrum scandalo comedere idolothyta; in textu verò immediatè consequente, jubet sine offensione esse Judæis, Gentibus, Ecclesiæ Dei. Proinde tam antecedentia, quam consequentia in contextu, suadent pariter imperativum esse textum intermedium: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.*

Quibus in verbis *ly ergo* significat, documentum istud inferri ex textu præcedente, ubi cum prohibuisset esum idolothyti coram infirmo, ad cavendum scandalum ipsius, hanc ob rationem: *Ut quid enim libertas mea comedendi omne quod ex macello venit, judicatur ab aliena conscientia? Si ergo cum gratia*, id est cum gratiarum actione, laudans Deum *percipio cibum, quid blasphemor* (id est reprehendor, quasi manducans in honorem idolorum) *pro eo quod gratias ago*, id est, comedo gratias agens Deo verò? Quia tamen scandalum cavere debeo, si verè gratias ago Deo, gloriamque ipsius verè intendo, tunc ab esu abstinere debeo, quando ita necesse est ad vitandum scandalum, atque adeò ad Deum tam in me, quam in proximo meo glorificandum. Qui in omnibus esse debet scopus omnis Christiani. Ex quo inferri: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*, id est, in omnibus gloriam Dei intendite, non solum in vobis, sed & in proximo, quando ita requirunt circumstantiæ vitandi scandali, offensionisque proximi. Et hoc enim cavendum esse dicit, dum immediatè subdit: *Sine offensione estote Judæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei.*

Nec tamen ibi solum sermo est de vitando scandalo, sed & de Deo in omnibus deliberatis actibus nostris glorificando. Vult enim Apostolus, ut & Deum in proximo glorificemus; scandalum ipsius, Deique proinde in ipso offensam cavendo; & in omnibus actibus nostris Dei gloriam in omnibus intendendo, ad eamque omnes actus nostros deliberatos referendo. Undè immediatè ante verba illa, *Sive ergo manducatis, &c.* præcedit; *Si ergo cum gratia participo*, id est cum Dei laude & gratiarum actione manduco, *quid blasphemor pro eo quod gratias ago?* In quo vult Corinthios esse imitatores ipsius, paucis post verbis subjungens: *Imitatores mei estote*, &c. Et ad marginem loci citati, sive manducatis, &c. notatur similis Apostoli locus ad Coloss. 3. *Omne quodcumque facitis, in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini nostri Jesu Christi, gratias agentes Deo per ipsum.* Ubi nulla scandali mentio.

Nec Apostoli præcepto, omnia in gloriam Dei facite, adæquatè satisficit, nihil contra Dei gloriam faciendo. Nihil enim contra Dei gloriam facere, non est propriè omnia in gloriam Dei facere. Sicut non odisse Deum, non est propriè amare Deum. Textum verò Apostolicum ad sensum improprium restringere, est contra regulam Sanctorum, de legitima S. Scripturæ interpretatione. Nec eum sensum adæquatam, & unicè intentum esse dicit S. Thomas, etiamsi aliquando illum adferat. Cum & alium proprium adferat ad intentum.